

ANARCHISTICKÝ MĚSÍČNÍK

číslo 140
červen 2020

vydává Nakladatelství Anarchistické federace
www.afed.cz // afed@afed.cz

ZPĚT V DOBĚ KAMENNÉ

Jak to tak vypadá, stává se v posledních týdnech jedním z center diskusí kámen. Nejde o nějaký přírodní šutr na kraji cesty, ale o vymodelované artefakty na oslavu různých postav historie či dobových epoch.

Když začneme v pupku našeho periferního pupku světa, tedy v Praze, pak v jeho pupku, na Staroměstském náměstí, vyrostl relikv z dob, o nichž si všichni mysleli, že jsou dávno ty tam. Mariánský sloup, vnímaný ve své době coby „sloup hanby“ symbolizující církevní tmářství a nadvládu habsburského dvora, je opět na svém místě. Někdo při pohledu na něj opráší svazek Jiráskova *Temna*, aby si stejně tak v hlavě opráší, co ho asi pod stínem sloupu čeká. Někdo škodolibě doufá, že zpoza jednoho rohu vyjdou anarchisté a zpoza dalšího hasičský sbor a společnými silami tu hrůzu strhnou, jako tomu bylo v roce 1918. Tenkrát se stržení sloupu stalo přímou akcí, která konstituovala nově vznikající republiku zdola. Černoprdelníci a jejich politická reprezentace prskali, ale sloup se raději znovu vztyčit nepokusili. Nyní **katolická klika v čele s klerofašistou Dukou symbolicky upevňuje svůj vliv**. Aniž by v historii nějaký kněz šáhl na práci, církve si i tak uzurpovala obrovský majetek a teď se těší z jeho návratu a s drzostí sobě vlastní lobbuje za zrušení potratů a popření práv neheterosexuálních lidí.

O dalších haldách opracovaného kamení, na nichž stojí v bronzu vyvedení paňáci, se debatuje v anglických a velšských městech. Svě památníky tu totiž mají vítězové své doby. Jsou symbolem úspěchu podnikání. Má to ale jeden háček, obchodovali s otroky a ke svému bohatství přišli právě skrze obchod s utrpením a smrtí. Místní lidé se tedy oprávněně dožadují, aby byla taková **oslava otrokářství z ulic odstraněna**.

Tyto debaty zintenzivněly po zahájení celosvětových protestů, reagujících na vraždu Afroameričana George Floyda, kterého 25. května udusil policajt v Minneapolis za přihlížení svých kolegů. Jen ve Spojených státech je ročně zdokumentováno

na **1500 podobných policejních vražd**, jež nejsou jen projevem faktické beztrestnosti násilnických dementů v uniformách, ale také institucionálního rasismu.

Při jednom z protestů v Londýně se na soše Winstona Churchilla objevil nápis upozorňující na rasistické smýšlení tohoto člověka a utrpení, jaké tímto svým přesvědčením působil. Netrvalo dlouho a obdobný nápis se objevil i na jeho soše v Praze. Ihned se strhla hysterie, jak si někdo může dovolit zneuctit památník a že Churchill se zasadil o porážku hitlerovského Německa. Jenže o porážku Třetí říše se zasadil i maršál Koněv, jehož socha byla před nedávnem odstraněna s poukazem na jeho další působení. **Že by dvojí metr?** V zaprděné české kotlině nic neobvyklého. Navíc jako by to, že se někdo dotknul majetku, mělo jediné význam, a oběti rasistické politiky byly naprosto bezpředmětné.

Přitom **Churchill nebyl žádný samaritán**. Pomiňme, že se o jiných národech a rasách vyjadřoval velmi otevřeně jako o podřadných. Je odpovědný za 3 miliony obětí hladomoru v Bengálsku v roce 1943, za nasazení chemických zbraní proti demonstrantům v Iráku v roce 1921, za střelení do stávkujících velšských dělníků v roce 1910 nebo za existenci koncentračních táborů v Keni, kde docházelo k brutálnímu mučení a vraždění vězňů lidí.

Asi nepřekvapí, že se u Churchillovy sochy objevil s květinou v ruce právě kardinál Dominik Duka, aby mu vzdal čest. V některých postojích jsou si evidentně velmi blízcí.

Možná je na čase opustit staré mýty a nevytvářet nové. Možná je na čase přestat být uvelebení v něčem zadku (dříve to byl ten na Východě, nyní ten na Západě). Možná je na čase s Koněvem odstranit i Churchilla. Možná je na čase dívat se na historii v její celistvosti a nejen očima vládnoucí ideologie a vítězů. Možná je na čase přestat oslavovat ty, co třímali v minulosti moc a bohatství. **A rozhodně je na čase poslat k šípku ty, kteří tuto moc a bohatství na úkor zbytku společnosti třímají dnes.**